

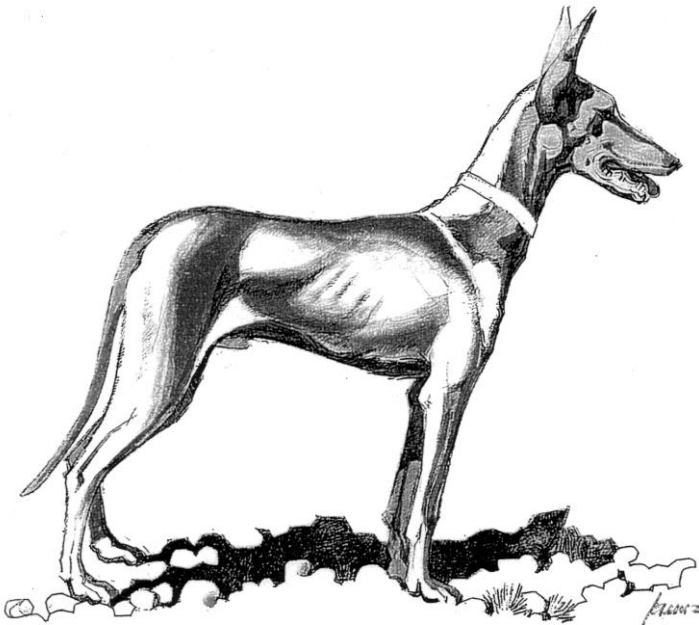
Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 329
Hyväksytty: FCI 3.11.1999
SKL-FKK 23.2.2001

KANARIANPODenco
(PODenco CANARIO)
Alkuperämaa: Espanja

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto - Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Kanin metsästykseen käytettävä koira, joka käyttämällä hämmästyttävän hyvää hajuaistiaan, näköään ja kuuloaan soveltuu erinomaisesti epätasaiseen maastoon. Rodun yksilöt sietävät helposti korkeita lämpötiloja ja kykenevät metsästämään aamunkoitosta iltamyöhään. Haju- ja kuuloaistinsa ansiosta ne pystyvät myös ilmaisemaan kanin maaperän halkeamista, muurien raoista, kynnettyjen peltöjen kivikasoista, tuliperäisen maan tunneleista ja piikkipensaista. Erinomainen selviytymiskyky johtuu eittämättä metsästysominaisuuksista, jotka ovat tehneet kanarianpodencon korvaamattomaksi vuosisatojen kuluessa. Se on pääasiassa jäljestävä koira, joka ei saa haukkua eikä käydä riistaan kiinni jäljestyksen aikana. Rotua käytetään myös fretin (hillerin) kanssa metsästettäessä, jolloin koira tavallisesti sieppaa kanin hampaisiinsa. Tämä metsästystapa on sallittu Espanjaan kuuluvilla saarilla.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat.
Alaryhmä 7 alkukantaiset koirat.
Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu on kotoisin Kanarian saarilta, jossa se tunnetaan nimellä Podenco Canario. Se on yleinen kaikilla saarilla, erityisesti suurimmilla, Gran Canarialla ja Teneriffalla. Podenco Canario on egyptiläistä alkuperää. Foinikialaiset, kreikkalaiset, karthagolaiset sekä myös egyptiläiset itse ovat mahdollisesti tuoneet sen mukanaan Kanarian saarille. Se on eräs vanhimmista olemassa olevista roduista, josta on lukuisia todisteita (kaiverruksia, patsaita ja korkokuvia) faaraoiden hautakammioissa sekä museoissa kuten Louvressa ja British Museumissa. Rotu on noin seitsemän tuhatta vuotta vanha.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, pitkäkölinjainen, hoikka, kevytrakenteinen ja erittäin vastustuskykyinen. Luusto on hyvin kehittynyt. Rasvakerroksen puuttumisen johdosta kylkiluut, selkäranka ja sarvennaiset ovat näkyvissä. Lihaksisto on erittäin hyvin kehittynyt ja kuiva; lihasten supistuminen näkyy ihon alla.

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA: Hieman korkeuttaan pitempi. Rintakehä on hyvin kehittynyt, ei ulotu kyynärpäiden tasolle. Kuono on hieman kallo-osaa pitempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Peloton, tarmokas, kiihkeä ja voimaa uhkua. Ylväs, ei koskaan aggressiivinen. Pyyteettömästi isäntäänsä kiintynyt. Sietää kärsivällisesti ankarimmankin työpäivän ilman pienintäkään merkkiä väsymyksestä.

PÄÄ: Pitkänomainen, katkaistun kartion muotoinen, suhteessa runkoon, pituudeltaan keskimäärin 21-22 cm. Pään linjat ovat yhdensuuntaiset.

Kallo: Leveyttään pitempi ja tasainen; niskakyyhmy on korostunut.

Otsapenger: Vain hieman erottuva.

Kirsu: Suuri ja lihanvärinen, karvapeitteen sävyyn sointuva. Sieraimet ovat koh- tuullisen avoimet.

Kuono: Voimakas ja korostunut, tylpän kartion muotoinen, eriasteisen tumman lihanvärinen, karvapeitteen sävyyn sointuva.

Huulet: Ohuet ja tiiviit, kirsun väriin sointuvat.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta; hampaat ovat tiiviisti vastakkain ja hyvin kehittyneet.

Silmät: Vinoasentoiset, pienet, mantelinmuotoiset ja meripihkan väriset. Väri- n syvyys riippuu karvapeitteen väristä. Ilme on älykäs ja erittäin ylväs.

Korvat: Melko suuret. Koiran ollessa tarkkaavainen, korvat nousevat pystyyn ja ovat hieman haja-asentoiset. Levossa ne taittuvat taaksepäin. Korvat ovat terävä- kärkiset ja tyvestään leveät.

KAULA: Lihaksikas, suora, joustava, pyöreähkö ja sileänahkainen, ei löysää kau- lanahkaa.

RUNKO

Selkä: Vahva ja lihaksikas, ratajuoksuun ja metsästyksen vaatimuksiin soveltuva.

Lanne: Hieman pitkänomainen.

Lantio: Sarvennaiset ovat melko voimakkaat, laihoilla tai metsästyskuntoisilla yksilöillä ne erottuvat selvemmin.

Rintakehä: Rintalasta ei ole esiin työntävä. Rintakehä on hyvin kehittynyt, ei ulotu kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut ovat kaarevat. Rintakehän ympärysmitta on 5 - 8 cm säkäkorkeutta suurempi.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on ylös vetäytynyt, ei kuitenkaan yhtä paljon kuin espanjanvinttikoiralla. Kupeet ovat selvästi erottuvat.

HÄNTÄ: Melko alas, lantion jatkeeksi kiinnittynyt. Pyöreä, ulottuu vain hieman kintereiden alapuolelle. Riippuva tai kohoaa sirpin muotoisena. Hännänkärki on hieman oheneva ja väriltään useimmiten valkoinen. Häntä ei ole koskaan ylöskier- tynyt. Koiran liikkeessä liian korkea hännän asento ei ole toivottava.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat täysin suorat ja yhdensuuntaiset. Luusto on kevyt- rakenteinen, mutta luja.

Kulmaukset: Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on noin 110°, olkavarren ja kyynärvarren välinen kulmaus noin 140°.

Etukäpälät: Muodoltaan kuten kissankäpälät, tavallisesti hieman ulospäin suuntautuneet. Päkiät ovat tiiviit ja hieman soikeat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat takaa katsottuna täysin pystysuorat, vankat ja lihaksikkaat. Kinner melko korkea (noin 18 cm maasta).

Kulmaukset: Lantion ja reisiluun välinen kulmaus noin 110°, reiden ja sääriluun välinen kulmaus noin 120° ja kinnerkulma noin 130°.

Takakäpälät: Suora-asentoiset; ns. kissankäpälät. Päkiät ovat vahvat ja soikeat. Ei kannuksia.

LIIKKEET: Ravin tulee olla ketterää, pitkäaskelista ja hyvin keveää.

NAHKA: Tiiviisti rungon myötäinen ja poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Sileää, lyhyttä ja tiheää.

VÄRI: Mieluiten puna-valkoinen, punaisen sävy voi olla voimakas, vaihdellen oranssista tummanpunaiseen (mahonki). Näiden värien kaikki yhdistelmät ovat sallittuja.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 55 - 64 cm
Nartut 53 - 60 cm

Koska koirat elävät ja metsästävät erilaisissa maasto-olosuhteissa, nämä keskiarvot voivat vaihdella. Siten 2 cm:n ylitykset tai alitukset voidaan hyväksyä, kunhan rodunomainen tyyppi säilyy.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

VAKAVAT VIRHEET:

- liian leveä pää
- liian voimakas otsapenger
- riippuvat huulet
- välihampaiden puutokset
- ylä- tai alapurenta
- liian haja-asentoiset korvat
- litteä rintakehä
- esiintyöntyvä rintalasta
- ylöskiertyvä häntä

- liian matalat kintereet, pihtikinttuisuus
- liikkeessä etu- ja takaraajojen ristiin astuminen
- aggressiivinen käyttäytyminen

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.